

O filmové tvorbě Domova pod hradem Žampach s Markétou Novotnou

Letošní již třináctý ročník Mental Power Prague Film Festivalu se konal ve dnech 7. - 8. června 2019 v pražském Divadle Palace a opět přinesl úspěch filmu z dílny týmu Domova pod hradem Žampach. Letošní snímek s názvem Jinej vybojoval cenu v kategorii hlavní mužská role, která putovala do rukou Jirky Štekl. V předchozích dvou ročnících dokonce Domov pod hradem vybojoval cenu za nejlepší film pro snímky Tomáš (2017) a Sraz po zvláštní škole (2018), celkem už stálý žampašský tým natočil dvanáct snímků. O natáčení, nápadech i festivalu jsme si povídali s Markétou Novotnou, speciální pedagožkou Domova, která se podílela na všech vzniklých filmech.

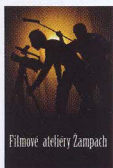

2018 - vítězný snímek Sraz po zvláštní škole

Jste autorkou námětů a scénářů k filmům, u některých jste i režisérkou. Kde čerpáte nápady pro vaše snímky a máte už další „v záloze“?

Vždy ze života, z toho, co nás obklopuje, co mají naši obyvatelé rádi, i z toho, čeho se obávají, po čem touží... Někdy si právě i prostřednictvím natočení filmu svá přání naplňují a v životě se dál posouvají. Další v záloze máme, co z toho ale bude, netuším...

Váš první film byl klip k písničce Jožin z bažin. Při sledování snímku Jinej je to obrovský pokrok. Váš tým je už sebraná parta, můžete ho našim čtenářům představit?

Filmové ateliéry Žampach

Jádro týmu, ti skalní, jezdí pravidelně na festival, pravidelně natáčí, jde asi o 12 herců z řad našich obyvatel. Nicméně každý rok má hlavní postavení ve filmu někdo jiný. Každoročně hledáme nové cesty, někdy tvoříme komedii s velkým množstvím herců, jindy příběh jednoho člověka. To byl například snímek Tomáš. V tom případě jsou pak ostatní herci jeho podporující týmem, prostě jedna parta. Základem týmu jsou vedle herců tvůrci filmů, kameraman začínal ve svých patnácti letech, pokrok filmařů i herců je opravdu velký.

Jiří Štekl si zahrál po boku herečky Hany Váagnerové. Jak vznikl nápad tentokrát obsadit do hlavní role profesionální herečku a jak jste si natáčení užili?

Hance Váagnerové jsem zavolala, poslala jí scénář a náš předchozí film. Druhý den volala, že se jí to líbí a jde do filmu s námi. Bylo to velké štěstí pro nás všechny. Byla to zcela nová myšlenka, díky obsazení Hanky jsme nedodrželi jedno z pravidel festivalu „v hlavních rolích hrají lidé s posti-

žením“, a proto jsme ani nemohli mít ambice na ostatní ceny. Ale právě takto jsme to chtěli, je to rodinný příběh krásné a úspěšné dívky, která díky svému bratrovi, který je „jinej“, prožije důležitost odlišných lidí v naší společnosti a sílu vztahu k bráchrům. Jirka i Hanka prožili velmi náročný a intenzivní den, pracovali jsme víc než 16 hodin a oba zažili zcela nové životní situace, oba poznali někoho úplně jiného, než zatím ze své zkušenosti znali. Oba byli „nezničitelní“.

Jak se celému týmu natáčelo Mezi trámy v Zákopance?

Výborně! Kdo tam na půdě byl, ví, že jen výborně. Nicméně my jsme pohodový tým, dobře se nám natáčelo ve vichřici na kopci Adam, na Luční boudě při zákazu vycházení do hor i v turistu našlapané Praze.

Vaši „herci“ si v průběhu natáčení všech filmů vyzkoušeli mnoho rolí, aktivit i lokací, z čeho si odnesli největší zážitek?

Nejvíce z nich prý z dobytí ledové hory Sněžky a následného večírku ve filmu Sraz po zvláštní škole.

Jaké natáčení bylo nejnáročnější a v čem?

Nejnáročnější, i když jen jednodenní, to letošní. Byla to vysoko nastavená laťka, herečka, zapůjčená dokonalá technika, i my na sebe máme vyšší nároky. A ohromná spontánnost mladého herce, to byla výzva!

Mental Power Prague Film Festival nabízí opravdovou atmosféru velkých festivalů – korzování po červeném koberci, galavečer se známými osobnostmi, fotografování, zkrátka velké chvíle slávy. Jak se tyto chvíle užíváte a mají vaši ostřílení herci už nějaké manýry?

Té úžasné výjimečnosti všichni přivykli neobyčejně rychle, užívají si festivalové chvíle prostě naplno a s velkou radostí. Najednou není problém

vzít mikrofon a promluvit před plným sálem, jako kdyby to bylo běžné, tak to prožívají všichni tito herci jak z naší republiky, tak i ze zahraničí.

Jak prožíváte samotné festivalové vyhlášení jednotlivých kategorií, panuje velká nervozita, nebo jde hlavně o to, užít si atmosféru festivalu i krásného programu?

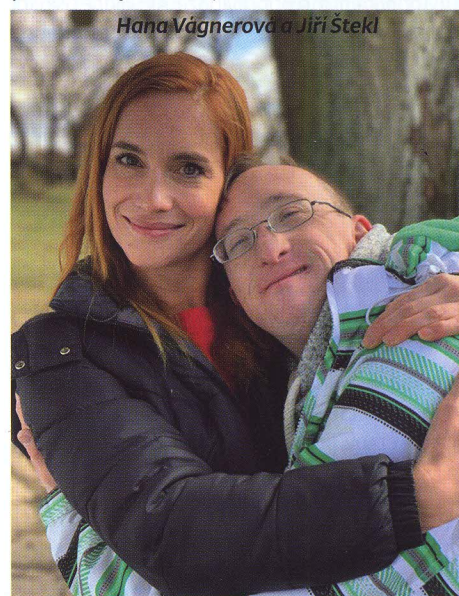
Vyhlášení, to jsou nervy, to ano. Naše parta dokáže ale i ocenit filmy přátel odjinud. To je důležité. A prožívání radostných chvil je nejdůležitější pro všechny.

Samotný festival – jediný festival hraného filmu, kde se umělecky realizují lidé s postižením – roste s každým ročníkem, zárukou kvality je i profesionální odborná porota (např. Tereza Voříšková, Eva Holubová, Táňa Fišerová, Marek Taclík a další). Roste mezi účastníky konkurence? Jak si vedou zahraniční snímky a liší se od těch z české produkce?

Za zahraniční snímky i účast lidí odjinud jsme vděční, jsou inspirativní, odvážné a vtipné. Letos byly výborné filmy z Francie a Belgie.

Jaký má váš tým filmařský sen a co by vám ho mohlo pomoci splnit?

Tak asi neplánujeme, prostě každý rok toužíme něco natočit, to, že to zatím 12 let vyšlo, to je naplnění snu. Snem byl letošní film, propojení profesionální herečky a našeho veselého Jirky Štekl. Snímek natočený nejen pro naši zábavu, ale příběh, kterým oslovujeme běžného diváka.

Hana Váagnerová a Jiří Štekl

Co přináší filmová tvorba vám a celému týmu okolo natáčení a co samotným (ne)hercům?

Herečka Miluška mi říká: „prostě radost“. A já jsem ráda, když společnost zdravých lidí vidí i díky naší filmové tvorbě, že tyto lidé mají možná trochu jiné schopnosti, ale dovedou zajímavé věci a do světa plnohodnotně patřit.

Váš nejnovější snímek Jinej se promítal 12. června Mezi trámy, na místě, kde vznikl. Kde a kdy mají lidé možnost se na film podívat?

Na našem Fb, na stránkách festivalu Mental Power, začátkem roku na žamberském Talentu 2019 a plánujeme na říjen 2019 Ozvěny Mental Poweru právě v Zákopance. Zveme všechny, kteří mají chuť, sílu a zájem.

● Děkuji Vám za rozhovor. Ptala se Monika Škodová